

[Min. for tekn. samarbejde med udviklingslandene.]

En dansk medvirken i et samordnet afbindingsarrangement må dog forudsætte, at alle større giverlande deltager, at de utraditionelle leverandørlandes interesser sikres, og at den multilaterale bistand i rimeligt omfang omfattes af afbindingen.

Men lovens tekst er således udformet, at binding af den bilaterale finansielle bistand ikke længere er påbudt. Herved opnås dels en hidtil savnet frihed til at give et uforbeholdent tilsagn om deltagelse i et samordnet afbindingsarrangement, dels en adgang til i forhandlingerne om lån til de enkelte udviklingslande at tilpasse bindingsgraden til arten af de formål, hvortil der søges dansk finansiell bistand.

I forbindelse med drøftelserne vedrørende den finansielle bistand er der i øvrigt blevet påpeget et muligt behov for, at monopoltilsynets direktorat yder bistand ved vurderingen af prisfastsættelsen for leverancerne under statslånene. Jeg har haft en samtale om spørgsmålet med handelsministeren, som imidlertid ikke har ment, at direktoratet foreløbig kan påtage sig denne opgave under hensyntagen til de administrative forpligtelser, som er blevet pålagt direktoratet i forbindelse med den ekstraordinære prislovgivning.

Et andet spørgsmål, som har givet anledning til debat, er fødevarerbistanden, som et mindretal i revisionsudvalget generelt er gået imod.

Det er regeringens opfattelse, at der fortsat bør være mulighed for at yde fødevarerbistand dels gennem verdensfødevarerprogrammet, dels som bilateral ydelse i ekstraordinære tilfælde, hvor et akut behov opstår, og hvor et udviklingsland har udtrykt en klar interesse herfor.

Det erkendes fra alle sider, at der består en snæver sammenhæng mellem den bistandspolitik og den handelspolitik, som føres over for udviklingslandene. Det er derfor vigtigt, at målsætningen for handelspolitikken løbende afstemmes med bistandspolitikken, således at Danmarks samlede politik over for udviklingslandene kan få størst mulig virkning.

Jeg vil gerne i denne forbindelse henvise til, at finansministeren for et par uger siden i toldlovsudvalget har fremlagt et ændringsforslag til det den 27. oktober 1970 i folke-

tinget fremsatte forslag om toldlov. Dette ændringsforslag tilsigter at etablere den nødvendige hjemmel i toldloven for iværksættelse af et toldpræferencearrangement. Der er endnu udestående problemer, der skal afklares, inden industrilandene er rede til at sætte deres individuelle toldpræferencearrangementer i kraft. Men der er en vis udsigt til, at dette vil kunne ske senest den 1. januar 1972. Der vil således gennem tilvejebringelsen af den nævnte lovhjemmel blive skabt mulighed for, at Danmark sammen med de øvrige industrilande i løbet af 1971 kan gennemføre et toldpræferencearrangement til fordel for varer med oprindelse i udviklingslandene.

Revisionsudvalget peger på forskellige konkrete bistandspolitiske foranstaltninger på samhandelsområdet, som bør kunne finansieres inden for bistandslovens rammer. Disse foranstaltninger har til formål at fremme erhvervsspredningen i udviklingslandene eller at afbøde virkningerne af svigtende eksportindtægter. Der kan også blive tale om støtte til eksportfremmende foranstaltninger for udviklingslandene, herunder støtte til Det internationale Handelscenter i Genève, samt faglig bistand til uddannelse af udviklingslandenes eksportpersonel. Der er i lovforslaget medtaget en bestemmelse, der giver hjemmel til af bistandsmidlerne at yde den her omhandlede bistand.

I denne forbindelse vil jeg også gerne understrege den betydning, en forøgelse af udviklingslandenes turistindtægter kan have for disses økonomiske udvikling.

Ifølge de i Danmark og de øvrige skandinaviske lande fulgte retningslinier for ferierejser med charterfly tillades disse kun i forbindelse med transporter til landene omkring Middelhavet samt De Kanariske Øer. Derimod gives der ikke tilladelse til sådan charterflyvning til Afrika syd for Sahara eller til landene i Asien og Sydamerika. Denne trafik foregår derfor i dag via Forbundsrepublikken Tyskland og Schweiz, der er mere liberale i denne henseende. Tilsvarende gives der ikke landingstilladelse i Danmark for charterfly fra oversøiske lande i forbindelse med ferierejser.

En øget turistudveksling mellem Danmark og udviklingslandene vil samtidig give et bedre og bredere grundlag for gensidig kontakt og oplysning, og det vil derfor være